

Скарбничка

Юлія Калашник

Як зайчик собі портфелика вибирав

КРОЛИК ТЫКОВКА 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
НЕБЕСНЫЕ ВИРАЖИ 4

ВСЕ ПРО ВСЕ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

НАГРАДА ЗА СТАРАНИЕ 10

ЯЩЕРИЦЫ 11

Літечко закінчувалося. Усі лісові мешканці приготували запаси на зиму. Білочка на-збирала грибів, мишка наносила в нірку насіння. Сорока щоранку скликала меш-канців лісу на пташиний концерт.

Зайчик Сірик із нетерпінням чекав, коли восени піде до школи, до першого класу. Йому вже купили новий костюм, білу со-рочечку. Кольорові зошити, книжки, ручки й олівці обирав малий вухань на полицях лісової крамниці.

Хто хоч раз обирав собі зошити та що-денник для школи, той зрозуміє зайчика Сірика. Хіба ж легко визначитися, який із них купити: із зображенням морквинки чи лісового мешканця? Зайченя бачило, як старші зайчики вибирають собі все необ-хідне для школи. Брали на полицях зошити, олівці, лінійки й папки з малюнками, пере-важно із зображенням героїв мультфільмів. А малому Сірику так важко було зробити вибір. Він хотів бути схожим на старших школярів, але соковита морквинка, зобра-жена на зошитах і щоденнику, не давала йому спокою. Адже це був його найулюбле-ніший смаколик.

Довго малий думав і врешті вирішив ви-

брати шкільне приладдя із зображенням морквинки. Та от лихо – такого портфелика в магазині не було. Це настільки засмутило зайчика, що на очі йому відразу набігли сльози, вушка затряслися. До Сірика піді-йшла бабуся Сова, яка на той час разом зі своїми внуками теж була в магазині. Вона запитала зайчика, що так його засмутило. І коли той розповів, чому плаче, бабуся по-гладила малого по голівці і сказала:

– Любий мій! Як я розумію тебе, адже й сама колись теж хотіла собі щось подібне.

– З морквинкою? – тихо запитав Сірик.

– Не зовсім. Мені подобалися конвалії.

От я й хотіла, щоб вони були зображені на всьому – портфелі, зошитах. Мені зда-валося, що з такою красою я вчитимусь найкраще, буду найщасливішою з-поміж усіх школярів. Але згодом, зайчику, я зро-зуміла, що не важливо, який малюнок на твоєму портфелику, якого кольору твої зо-шити чи щоденник.

– Чому це? – здивований Сірик поглянув пильно на бабусю Сову.

– Має значення лише те, – говорила бабу-ся, – як ти будеш ставитися до навчання, чи будеш старанним, чи слухатимеш учителя.

– Буду, я обіцяю, – сміливіше промовив малий.

– Якщо так, тоді ти неодмінно досягнеш успіхів, незалежно від того, що зображено на твоєму портфелику. Тому мерщій оби-рай портфелик зручний і за розмірами відповідний.

Сірик підбіг до полиці. У куточку він по-бачив невеличкий портфелик, на якому красувалася зображена зелена капуста. Він підійшов з мамою до каси, щоб опла-тити обрану покупку. Яким же було здиву-вання майбутнього першокласника, коли від продавця він отримав велику морквину. Виявляється, у магазині проходила акція: хто вибере портфель із зображеною капу-стиною, той отримає вітамінний приз.

Ось так зайчик Сірик готувався до школи. Кожен із вас, друзі, теж із завзяттям виби-рав собі шкільне приладдя. Для того, аби ви могли його мати, ваші батьки працюва-ли, заробляли кошти. Тому, діти, бережли-во ставтеся до власних і чужих речей. Якщо ви навчитеся охайності, бережливості, старанності, то й справді станете гарними учнями, незалежно від того, який малюнок прикрашає ваш портфелик.

ДВА СТРУМОЧКИ

2

ЯК ЗНАЙТИ ДРУЗІВ

5

ДІЙ ЧЕСНО

6

Два струмочки

В одному лісі жили два струмочки. Вони були ще маленькими, але дуже швидкими. Обидва весело бігли по камінчиках у тіні високих дерев назустріч чомусь невідомому і новому. Здавалося, ці струмочки були зовсім однаковими, але один із них був дружелюбним, а другий – ні. І от одного разу недружелюбний зустрів ще одного струмочка. Деякий час вони бігли на-випередки, а потім новий струмочок запропонував:

– Давай бігти разом!

– О, ти такий маленький, – відказав недружелюбний струмочок. – А що буде зі мною, коли ти приєднаєшся до мене? Може, я не зможу бігти так швидко. Ні, краще я буду бігти сам.

Тоді новий струмочок підбіг до дружелюбного струмочка:

– Давай бігти разом, – запропонував він.

– Давай, – радісно погодився дружелюбний, – удвох веселіше буде.

Ось так і побігли струмочки далі лісом.

Дружелюбний струмочок приймав до себе все нових і нових друзів, а недружелюбний нікого до себе не підпускав.

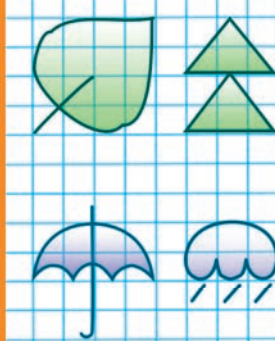
І ось настав день, коли вони вибігли з лісу. Перед ними простягалися широкі рівнини до самого небокраю, яскраво світило сонечко. Дружелюбний струмочок до того часу перетворився вже на повноводну річку, і скрізь, де він протікав, зеленіла трава, розцвітали квіти, виростали дерева, і йому було від цього ще веселіше. Тварини приходили до нього напиться, а води в ньому від цього анітрохи не меншало. А що ж сталося з недружелюбним струмочком? Він був настільки мілким, що просто висох під пекучим сонцем.

А на якого струмочка хочеш бути схожим ти, друже?

Знайди частинки та розмалюй.

Повтори рисунок.

Соедини по точкам.

Найди ту катушку с нитками, в которую продета игла.

КРОЛИК ТЫКОВКА

Роберт Робинсон

Перевела: Алёна Розовенко

– Майкл, – позвал папа, – Посмотри, что я нашёл!

– Это кролик! – сказал Майкл. – Где ты его взял?

– Я увидел его, когда возвращался домой, он был на заднем дворе и грыз траву. Он подскокил ко мне, когда я вышел из машины...

– Я люблю кроликов, – сказал Майкл. – Он может быть моим питомцем?

– Мы позаботимся о нем, пока не узнаем, есть ли у него хозяин, – сказала мама.

– Сейчас нам нужно достать из гаража большую клетку, – сказал папа. – Майкл, не хочешь помочь мне?

– Да, конечно! – ответил Майкл.

Майкл помог папе взять клетку из гаража и наполнить поилку водой для кролика. Потом они взяли немного моркови и купили корм.

– Интересно, а как зовут этого крольчонка? – спросил Майкл.

– Я не знаю, какое у него имя.

– Он такой смешной. Я назову его Тыковка, – сказал Майкл. – Потому что он похож на маленькую рыженькую тыкву.

И действительно его мех был темно-оранжевого цвета, как тыква!

Каждый день Майкл с папой заботились о Тыковке, давали кролику свежую воду и еду.

Когда Тыковку выпускали из клетки, он весело прыгал и гулял по дому.

Каждый день мама, папа и Майкл ждали телефонного звонка от хозяев кролика, но никто не звонил.

Спустя неделю папа сказал: «Никто так и не позвонил. Я думаю, Тыковка останется жить с нами».

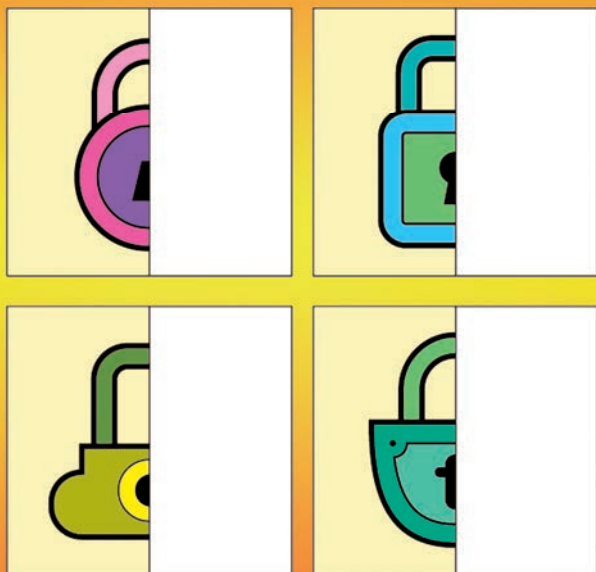
«Ура! – обрадовался Майкл. – Тыковка – мой кролик, мой питомец! Я буду самым лучшим его хозяином и другом».

А у вас есть питомцы? Нарисуйте и напишите, как их зовут.

Найди на первом и втором этаже
10 одинаковых объектов.

ДОМАЛЮЙ ДО ЗАМКІВ ПОЛОВИНКИ,
ЩОБ БУЛИ ЗОБРАЖЕНІ ЦІЛІ ЗАМКИ.

Найди слова по картинкам.

МАЛЬЧИК В КОЛОДЦЕ

Артур Максвелл

Колодец на ферме был глубиной 16 метров и наполовину заполнен водой. Он был недостаточно глубоким для фермера, который нуждался в большом количестве воды для полива посевов. Поэтому он решил, что колодец нужно углубить.

И вот на ферму прибыл бурильщик, который взял с собой семилетнего сына Гарри.

На стальном тросе медленно, до самого дна опускали насос, который выкачивал воду. Для того чтобы во время перерывов в работе в колодец не попадали грязь, камни и насекомые, отверстие закрыли фанерой.

Гарри решил, что было бы неплохо прыгнуть на это сооружение, пока отец занят другим делом.

Неожиданно раздался треск, а след за ним – крик.

Отец оглянулся как раз в тот момент, когда Гарри исчезал в колодце. Подбежав к краю, он в ужасе крикнул: «Гарри!»

Но уже ничем нельзя было помочь.

Со страшной скоростью, подобно камню, Гарри летел вниз на дно колодца.

Отец перегнулся и закричал: «Гарри!», но ответа не было.

Вдруг из глубины донесся слабый голос: «Все в порядке, папа! Вытащи меня!»

Очевидно, обломки фанеры оказались под ногами мальчика, и поэтому во время падения скорость уменьшилась, что в какой-то мере обезопасило его.

Теперь Гарри держался на поверхности темной воды, в крошечной тьме, и только высоко над ним виднелся крошечный луч света.

– Я спущусь к нему, – крикнул отец рабочим. – Обвяжите меня веревкой и спустите вниз.

– Ты не должен туда спускаться, – убеждали его. – Ты можешь утопить его собственными ногами.

– Да, – согласился отец. – Нужно спускать веревку.

Но веревки не было, был только стальной трос.

Отец схватил трос и стал спускать его в колодец, поранив себе руки. Но трос свертывался спиралью, извивался и выскакивал наружу.

– Не может ли кто-нибудь достать веревку? – в отчаянии крикнул отец, а время неумолимо шло.

Один из рабочих вспомнил, что на ферме, расположенной в 10 километрах отсюда, есть и длинная веревка, и другое снаряжение. Он сел в машину и поехал туда.

– Как ты, Гарри? – звал мальчика отец.

– Все хорошо, но быстрее, папа, быстрее!

– Мы делаем все, чтобы скорее вытащить тебя, – кричал отец. – Держись за стенки крепко, чтобы не уйти под воду. Мы сейчас вытаскиваем тебя!

Между тем вернулся рабочий, ездивший на соседнюю ферму за веревкой. Он собрал веревки, их связали вместе, и получилась верев-

ка около 10 метров длиной с большой петлей на конце.

Отец прокричал в колодец:

– Гарри! Я спускаю веревку. Ухватись за петлю и вдень ее под мышку.

– Могу я держаться за нее? – спросил Гарри.

– Делай так, как я говорю. Пролезь в эту петлю!

– Хорошо, папа!

– Ты все сделал? Петля у тебя под мышками?

– Да.

Несколько человек стали тащить вверх Гарри, опасаясь, как бы он не выскользнул из петли. Сделал ли мальчик все в точности так, как велел ему отец?

Мало-помалу тянули веревку из колодца. Голос Гарри слышался все отчетливее. Он был уже почти у поверхности.

Как только Гарри появился, отец обхватил его и вытащил из колодца. Мальчик спасен!

Отец крепко прижал его к себе, но Гарри закричал. Обе его ноги были поломаны. Его немедленно отвезли в больницу, где он пробыл несколько недель.

Сорок пять минут мальчик находился в глубине колодца со сломанными ногами и не терял надежды, не утратил самообладания и сделал все так, как велел отец!

«Он никогда не падает духом!» – с гордостью говорил отец, и именно это является истинной причиной того, что Гарри удалось спастись от смерти.

Солнце село в гнездо аистное,
Оно знает: хозяев в нем нет!
Улетев в путешествие длинное,
Там, на юге, встречают рассвет.

Солнце в гнездышке спать передумало
И скатилось за крышу оно.
Ветром перышко белое сдуло,
Месяц смотрит украдкой в окно.

Вот и звездочки – спутники месяца-
Незаметно на небе зажглись.
Желтый лист на березе трепещется,
И темнеет бездонная высь.

Мы, резвясь, догоняли друг друга
В парке, листьев охапки бросая,
И сухая осенняя вьюга
Нас кружила, к земле опадая.

Было весело. Вот бы подольше
Наша осень такой оставалась!
Чтобы ясных деньков было больше,
Чтобы росой она лишь умывалась.

Чтоб тяжелые серые тучи
Дождь унылый не сеяли в лужи.
Пусть зимой будет падать колючий
Снег в объятья декабрьской стужи.

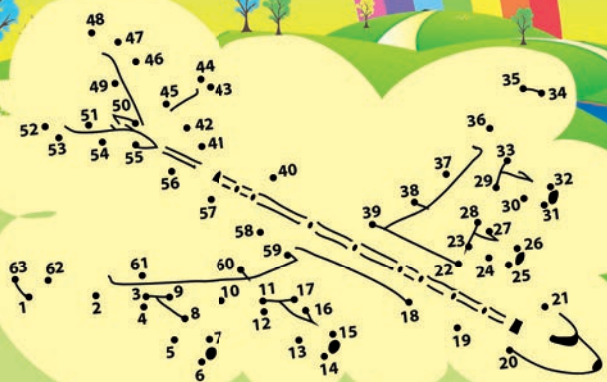
Ольга Бокова

Небесные виражи

1 ЗАДАНИЕ

Соедини точки и раскрась рисунок.

Летал ли ты когда-нибудь на самолете? Оказывается...

напитки в воздухе кажутся вкуснее (давление меняется, вкус обостряется);

волосы во время перелета в самолете **растут быстрее**;

пассажиры заказывают томатный сок намного чаще, чем яблочный и апельсиновый;

черный ящик на самом деле совсем **не черный**, да и форму ящика он не имеет. Это круглое устройство, и окрашено оно в яркий цвет;

более **80%** населения Земли страдают **акрофобией** – боязнью высоты;

пилоты кушают разные блюда. Один из них ест то же, что и пассажиры, а второй пилот кушает другую пищу. Таким образом, авиакомпания беспокоится о том, чтобы оба пилота вдруг не отравились одинаковой едой.

2 ЗАДАНИЕ

Реши кроссворд, и ты узнаешь название нашего воздушного корабля.

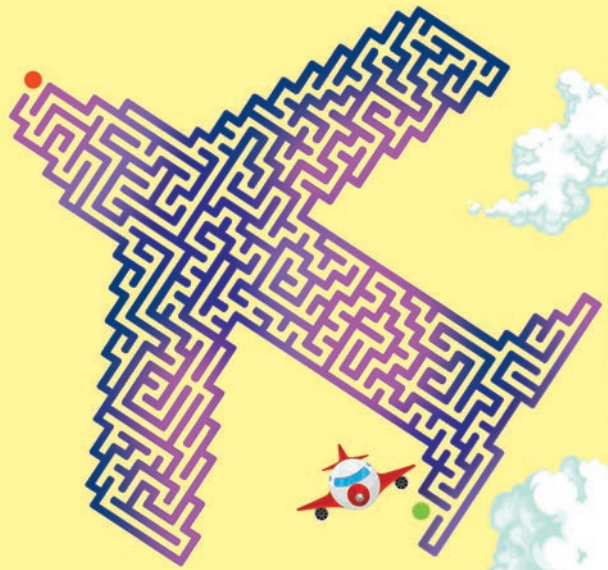
Вопросы к кроссворду:

1. Лётчик, управляющий летательным аппаратом.
2. Документ, обеспечивающий право на перелет.
3. Упакованный груз пассажиров.
4. Специальное место, куда прилетают и откуда улетают самолёты с пассажирами и различными грузами, где есть посадочная и взлётная полосы, залы ожидания и т.д.
5. Основной механизм, приводящий в движение самолет.

3 ЗАДАНИЕ

Подбери подходящую тень. Преодолей лабиринт – помоги самолету долететь до места назначения.

4 ЗАДАНИЕ

Смастери вертолетик своими руками.

Для этого тебе понадобятся:

- пластиковая бутылка (по форме подойдет от йогурта);
- трубочки (3 шт.);
- мячик для настольного тенниса;
- ножницы;
- степлер;
- маленькая булавка.

1. Отрежь верхнюю часть бутылки (шаровидной формы), а также полосочку в виде дуги.

2. Из трубочек вырежи опору вертолета нужной длины и скрепи их между собой дугой с помощью степлера. Остатки трубочек скрести между собой и соедини булавкой. В крышке бутылки проделай отверстие и просунь туда трубочку – это будет хвост.

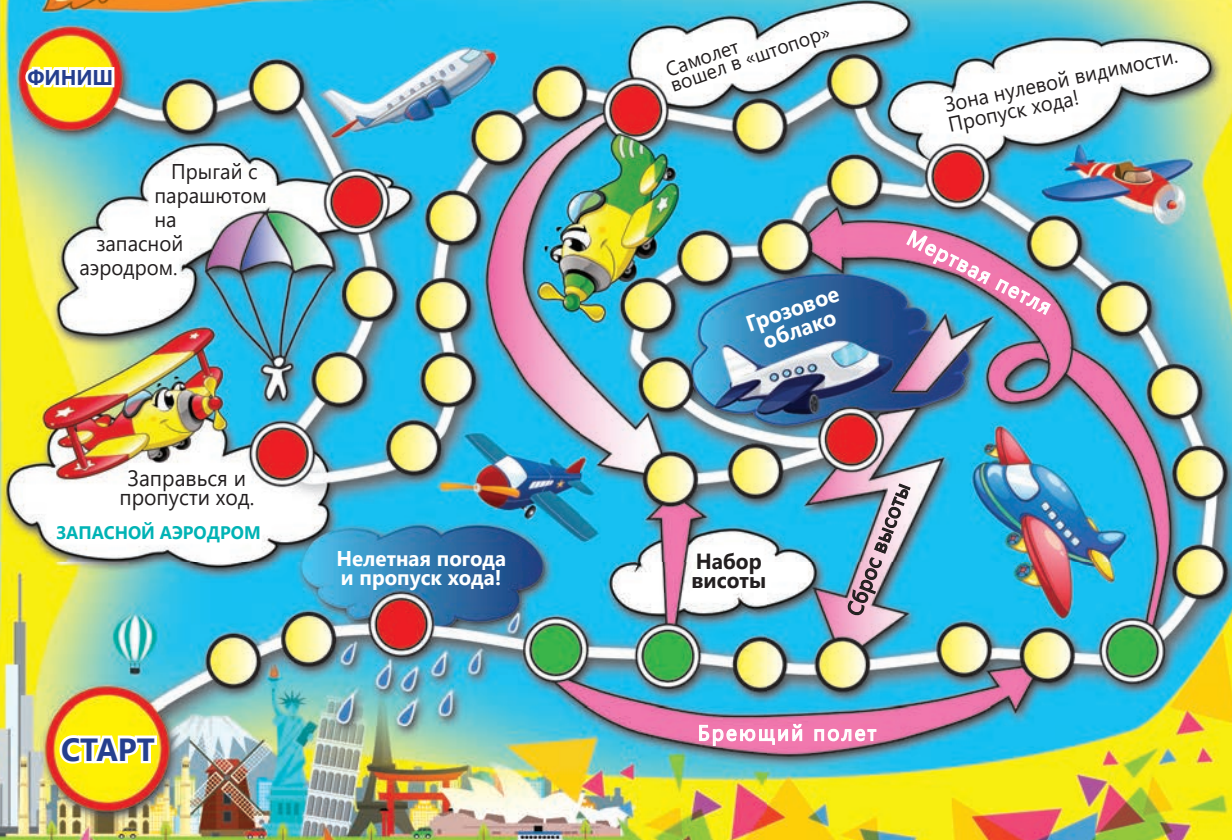
3. Соедини степлером корпус вертолета с опорой, а также прицепи «вертушку».

4. Последний штрих – просунь мячик в отверстие, и вертолет готов!

5 ЗАДАНИЕ

Игра для тебя и твоих друзей!

ЯК ЗНАЙТИ ДРУЗІВ?

Марія Власюк

Жив один Песик. І був він дуже сумний, тому що в нього зовсім не було друзів. Ходив він лісом невеселий. І от зустрівся йому Котик.

– Привіт, Песику! Чому ти такий сумний, чому ти сам ходиш? – запитує Котик.

– Тому що в мене немає друзів, – відповів той.

– І що, зовсім немає друзів? – перепитав Котик.

– Саме так, зовсім немає, – сказав Песик.

– А давай я буду твоїм другом! – запропонував Котик.

– Давай! А що роблять друзі? – запитав Песик.

– Ну, друзі, наприклад, ходять один до одного в гості, пригощають чимось смачненьким...

– Давай тоді підемо до мене в гості.

– О, це чудова ідея! А в тебе є щось смачненьке? – запитав Котик.

– Знайдеться, – відповів Песик.

Проте дорогою в Песика з'явилися суперечливі думки: «Скільки в мене там цукерок залишилося? Здається, чотири. Якщо доведеться з Котиком ділитися, то залишиться тільки дві. Невигідно».

Усе прорахувавши і зваживши, Песик вирішив, що йому невигідно дружити з Котиком. І, розпрощавшись, вони розійшлися в різні боки.

Але що робити без друзів? Тому Песик і далі ходив сумний лісом, аж поки не зустрів їжачка.

– О, Песику, чому ти такий сумний? – запитав їжачок.

– Немає мені з ким дружити, тому і сумую.

– То давай я буду з тобою дружити! – запропонував їжачок.

– Давай! А як це – дружити?

– Дружити – це, наприклад, грати в різні веселі ігри, – пояснив їжачок.

– То давай будемо грати, – погодився Песик.

– Давай у «квачика»! – запропонував їжачок. Песик радо погодився. Деякий час справді було весело. Але ненароком Песик вколовся об голочки їжачка...

– Пробач, Песику, я ненароком, – вибачився їжачок.

Проте Песик дуже образився. «Не потрібні мені такі друзі», – подумав він.

Похнюпився Песик і пішов далі лісом. Аж зустрічає його Лев.

– Чому ти такий сумний, Песику? – запитав Лев.

– Тому що я зовсім не маю друзів. Я хотів подружитися з Кицькою і з їжачком, але вони виявилися нехорошими друзями.

Проте Лев був дуже розумний, і він дав Песику хорошу пораду:

– Ти знаєш, один дуже мудрий цар, Соломон, дав таку пораду: «Хто хоче мати друзів, той має і сам бути дружелюбний».

Якщо ти хочеш дружити, то повинен бути готовий ділитися, прощати, допомагати, співчувати...

– О, ти так мудро говориш! А можна, я буду з тобою дружити, а ти будеш мене навчати, як бути хорошим другом? – запитав Песик.

– Це дуже хороша ідея, – погодився Лев. І Песик з Левом пішли лісом разом.

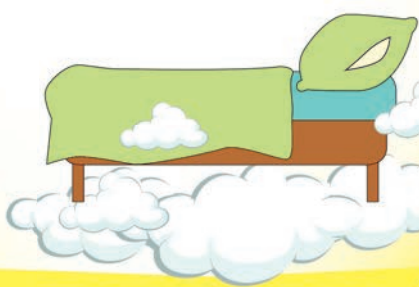
Молитва за друга

Своєму другу розповів про Бога,
А звати мого друга Тимофій.
Він плаче часто і в очах тривога,
А я сказав: «Ти в Господа повір!»

Я теж сумненький інколи буваю,
Мабуть, у вас також є такі дні,
Та я свій погляд вгору направляю,
Прошу Христа, щоб допоміг мені.

Господь завжди молитву мою чує,
Навіть коли гуляю у дворі.
Молюсь, щоб допоміг Він Тимофію
Перебороти труднощі в житті.

Людмила Мілютенко

МОЗАЙКА ТАБЛИЦЯ МНОЖЕННЯ

На кожному фрагменті картинки написано добуток двох чисел, розміщених у таблиці. Виріж усі фрагменти, приклей їх на свої місця і ти дізнаєшся, що зображено на картинці.

X	5	3	2	6	7
2					
3					
4					

Біблейський кроссворд

1. Книга книг.
2. Царь, который построил храм для Бога.
3. Как называется пятая книга Моисеева?
4. Великан, которого победил Давид.
5. В виде кого сошел Бог на Иисуса?
6. Река, в которой крестили Иисуса.
7. Ветхозаветная книга, в которой написано о Пришествии Спасителя.
8. Первый мученик за веру.
9. Самая большая книга Библии.

РЕБУСЫ

Дій чесно

Павлик і Сергій давно вже чекали тролейбуса, і ось нарешті на горизонті з'явився довгоочікуваний транспорт. Хлопці радісно схопилися з місця, а з ними і всі люди, що стояли на зупинці. І було чому щиро радіти, адже ще трохи, і вони вже б запізнювалися на свої заняття: Павлик – у музичну школу, де він вчився грати на флейті, а його друг – на гурток аеропланування, він любив майструвати.

– Зайдемо на задні двері, там краще можна заховатися, – сказав Сергій, коли тролейбус вже під'їхав до зупинки.

– Від кого? – не зрозумів його друг.

– Як від кого? Від контролерів, кондуктора. Протиснувшись у тролейбус, Сергій спритно зайняв місце в куточку біля дверей, Павлик став біля нього.

– Добре, що тут не зайнято, – радісно сказав Сергій, – це моє улюблене місце, сюди вони ніколи не доходять.

– Хто вони? – перепитав Павлик.

– Як ти не розумієш? – нервувач Сергій. – Кондуктори, контролери.

– А в тебе що, немає грошей на проїзд?

– Та є, мама мені завжди дає, але я краще законюмою і куплю собі жувальну гумку, я хочу назбирати колекцію наклейок.

Деякий час хлопці стояли мовчки, роздивляючись вулиці крізь заднє вікно. Тим часом людей у тролейбусі поменшало.

– Ходімо, сядемо, – запропонував Павлик, – місця звільнилися.

– Та ти що?! – категорично заперечив Сергій. – Там вони нас точно знайдуть. Ось, до речі, і йде контролер! Ні, на щастя, це кондуктор. Я стану біля дверей, ніби маю виходити.

Коли жіночка в оранжевому жилеті підійшла до хлопців, Павлик показав їй свій проїзний, а Сергій буркнув: «Я виходжу». Вона, видно, вирішила його не чіпати і пішла назад по салону.

На наступній зупинці хлопці і справді виходили.

– Фу, пронесло, – полегшено видихнув Сергій, коли вони вже йшли вулицею.

– Ти скажи батькам, щоб тобі проїзний купили, так дешевше буде, – запропонував Павлик.

– Та ні, вони ж тоді не будуть мені давати гроші на проїзд. А за що я буду купувати жувальні гумки? Он, до речі, і кіоск. У сусідньому також можна купити, і дешевше, але там продавець одного разу мені на здачу замість гривні десятку дала, то я вже там не купую, боюся, що вона мене згадає і скаже, щоб я віддавав.

Отримавши свої улюблені жувальні гумки, Сергій розгорнув одну, а потім ще одну, і розглядаючи наклейки, промовив:

– Шкода, такі наклейки в мене вже є, ну нічого, обміняю в хлопців. Зачекай, я заховаю їх у рюкзак, а то мама завжди перевіряє мені кишені, шукає цигарки, – і, усміхнувшись, додав: – Вона думає, що гроші, які вона дає мені на проїзд, я витрачаю на цигарки.

– А ти що, куриш? – перелякався Павлик.

– Та ні, ти ж бачиш, я жувальні гумки купую.

Помітивши когось у натовпі, Сергій почав нервувати:

– Давай перейдемо на інший бік вулиці.

– Навіщо? Потім знову переходити дорогу, – не зрозумів його товариш.

– Там іде один мій знайомий, у якого я дві гривні колись позичив.

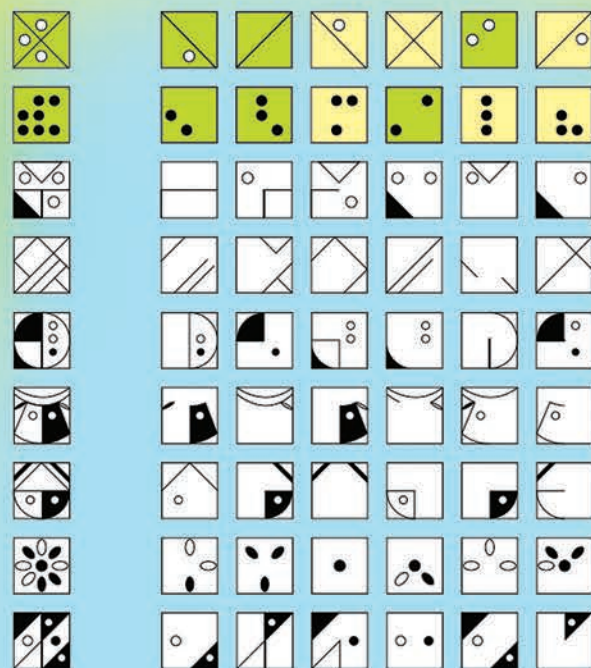
– Слухай, Сергію, – нарешті не витримав Павлик, – як ти можеш так жити? Ти постійно чогось боїшся: кондукторів, батьків, продавців, знайомих.

– А як можна не боятися? – щиро запитав Сергій.

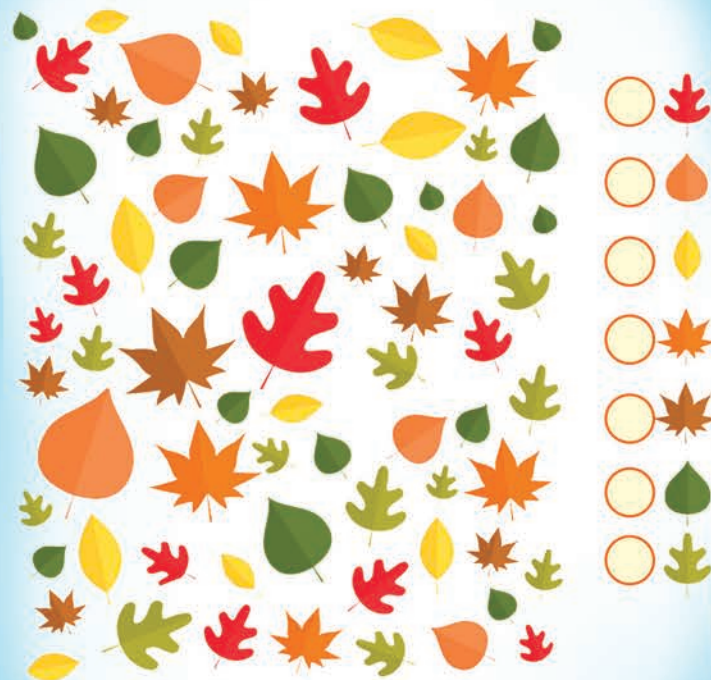
– Та дій чесно, і тобі не буде чого боятися. Сергій замислився. Мовчки дійшовши до перехрестя, хлопці по-дорослому потисли один одному руки і розійшлися в різні боки вулиці, вони поспішали на свої заняття.

Логіка

Кожен перший малюнок сформований із трьох малюнків, розташованих у його рядку. Знайди всі правильні відповіді та розмалюй їх. Перші два рядки подані як приклад.

ПОЛІЧИ.

Найди 10 отличий.

Кросворд «Осінь»

1. Найдовший місяць осені.
2. Вони відлітають у теплі краї.
3. Дозріває восени.
4. Передостанній місяць року.
5. Гумове осіннє взуття.
6. Перший місяць осені.
7. Рослина, що має плід помаранчевого кольору.
8. Збирають восени в лісі.
9. Великий вміст вологи в повітрі.
10. Колекція засушених рослин.
11. Приємна свіжість повітря.
12. Опадає з дерев.
13. Захищає від дощу.
14. Часто летить з неба восени.
15. Достигають восени на дубі.

Юні друзі, думаю, ми вас зможемо зацікавити найпростішими хімічними та фізичними дослідами. Це значно краще, ніж проводити дозвілля перед монітором чи екраном. Можливо, з вас колись виросте відомий фізик чи хімік. Попросіть батьків вам допомогти.

Саморобний телефон

Сьогодні здивувати телефоном когось важко. Та змайструвати разом із батьками саморобний засіб зв'язку значно цікавіше. Для цього варто знайти дві пластикові скляночки, довгу мотузку (майже п'ять метрів) і пластилін.

Для початку зробіть отвори на дні обох склянок. Просиліть один кінець нитки в отвір і зав'яжіть вузлик. Щоб він надійніше тримався, закріпіть його пластиліном. Те ж саме зробіть з іншою склянкою. Усе – телефон готовий! Аби він запрацював, потрібно натягнути нитку. Тепер, приклавши склянку-слухавку до вуха, можна почути все, що каже співрозмовник на тому кінці «дроту», тримаючи другу слухавку.

Пластикові склянки виконують роль мікрофона і динаміка водночас, а нитка слугує телефонним дротом. Звук проходить по натягнутій нитці у вигляді поздовжніх звукових хвиль.

**ОБВЕДИ СОНЕЧКО,
НЕ ВИХОДЯЧИ ОЛІВЦЕМ ЗА
КОНТУР.**

Пройди по проводам и найди,
какой прибор на картинке включён в
электрическую розетку.

ФИЛВОРД

Ф	Е	Л	Ь	М	О	С
О	А	Т	О	К	Р	И
Т	М	Ь	В	А	Л	Д
Р	О	С	В	Е	К	Е
А	Т	К	Л	А	Ж	Р
К	Б	А	О	К	А	Н
Ч	Е	С	Н	Л	У	К

Незвичайні квіти

А тепер проведемо експеримент із квітами. Для цього купіть букетик білих гвоздик. Поставте кожну в прозору вазочку чи склянку, попередньо зробивши на стеблі надріз (знизу). Після цього додайте у вазочки харчових барвників різного кольору. Тепер наберіться терпіння, і за день-два білі квіти стануть кольоровими!

Яйце-кораблик

Для цього досліду знадобиться сіль, велика посудина, сире яйце і вода. Найперше – заповніть посудину до половини водою і обережно занурте туди яйце. Воно, звичайно ж, потоне. Після цього вийміть яйце, насипте у воду побільше солі та розмішайте. Тоді знову покладіть яйце, і воно... спливе. «Фокус» можна пояснити тим, що солоната вода тримає предмети, тому що її густина вища (батьки вам можуть пояснити).

Робимо хмаринки

А чи знаєте ви, що в хатніх умовах можна створювати хмари? Для цього разом з батьками налійте в трилітрову банку гарячої води (приблизно на 2,5 сантиметра), накрийте її аркушем паперу, на який покладіть кілька кубиків льоду.

Повітря всередині банки, піднімаючись вгору, почне охолоджуватися, і водяна пара утворюватиме хмаринку. Цей експеримент показує процес формування хмар при охолодженні теплого повітря.

А звідки ж береться дощ? Виявляється, краплі, нагрівшись на землі, також піднімаються вгору. Там їм стає холодно, і вони туляться одна до одної, утворюючи хмари. Зустрічаючись, хмари збільшуються, стають важкими і падають на землю у вигляді дощу.

Тобі знадобляться:

- Стигли банани – 2 шт.
- Червоні яблука – 2 шт.
- Корінь селери – 1 шт.
- Лимон – 1шт.
- Зелений салат – 2 листки
- Несолодкий йогурт – 3 ст. л.

ГОТУЄМО:

1

Обробляємо банан.

Банани потрібно ретельно вимити під проточною водою, після чого їх потрібно висушити. Для цього їх можна навіть насухо витерти чистим кухонним рушником або серветкою. Далі банани потрібно охолодити: для цього досить на 10-15 хвилин залишити їх у холодильнику. Потім потрібно акуратно гострим ножом розрізати шкірку банана вздовж. Після цього потрібно обережно виїняти м'якоть, щоб не пошкодити цілісність шкірки. Щоб і надалі шкірка зберегла форму, потрібно покласти її в прохолодне місце.

Готуємо інгредієнти.

М'якоть банана потрібно розрізати гострим ножом уздовж і навпіл, після цього нарізати його неширокими скибочками. Для того, щоб шматочки були гарними, у процесі різання можна змочувати ніж у холодній воді.

Яблука потрібно ретельно помити у воді і насухо витерти. Після цього їх необхідно нарізати невеликими кубиками. Для цього найкраще розрізати яблуко навпіл, видалити серцевину, а в подальшому вже нарізати кубики.

Корінь селери потрібно також вимити й очистити. Після чого його потрібно нарізати тонкою соломкою. Листя салату потрібно добре вимити і висушити. Після чого з нього потрібно зрізати грубі прожилки.

2

Готуємо салат.

Усі інгредієнти салату (нарізані банани, яблука, корінь селери) потрібно акуратно змішати і скропити соком лимона. Для цього можна взяти частку лимона і, стискаючи пальцями, вичавити сік на блюдо. У цьому випадку лимонний сік розподілиться по салату рівномірно. В отриману масу салату потрібно додати 3 столових ложки йогурту. Варто підібрати для салату легкий йогурт, не солодкий на смак. Усе ретельно перемішати.

Подаємо салат. Бананову шкірку укласти на тарілку і вкласти в неї салатні листки. Після цього у форму викладається вже заправлений салат.

Смачного!

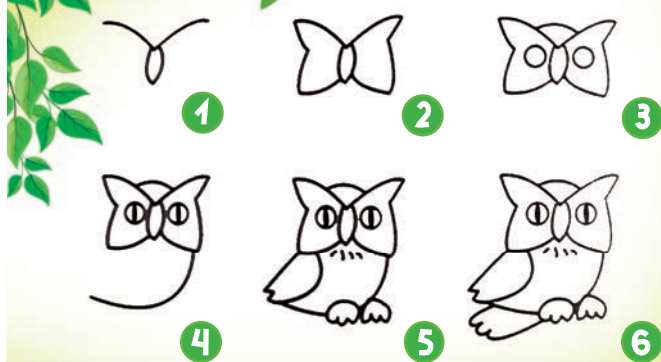
Салат у банановій шкірці

УЧИМСЯ

РИСОВАТИ

ФИЛИНА

Пташка, вкрита шерстю

У Новій Зеландії живе дивовижний нелітаючий птах-ківі. Його крила майже зовсім зникли, а тіло вкрите волосоподібними перами та шерстю.

На животі по кризі

Пінгвіни, що живуть в Антарктиді, – нелітаючі птахи. Вони чудово плавають, але по суші ходять повільно, перевальцем. Натомість пінгвіни вміють дуже спритно та швидко ковзати по кризі на животі, відштовхуючись крилами.

Тільки в клітках розмовляють папуги

У природі птахи не розмовляють. Спілкуючись між собою, вони свистять, щебечуть, каркають тощо. Та деякі з птахів вміють наслідувати людську мову. Наприклад, амазонські папуги жакко здатні запам'ятати до ста слів.

«Дати задній хід!»

Колібрі – найменші птахи в усьому світі. Вони живляться квітковим нектаром. Швидко-швидко змахуючи крильцями, колібрі можуть зависати над квіткою і навіть «давати задній хід», щоб зручніше було дістати корм.

Стрибки з «парашутом»

Веслонога жабка все життя проводить на деревах. Вона має на лапках перетинки. Завдяки їм жабка буквально перелітає з гілки на гілку, як на «парашутиках».

ВСЕ ПРО ВСЕ

«Сядь мені на язичок...»

Грифова черепаха живиться рибою. Зазвичай вона лежить на дні, широко роззявивши пащу. Схожий на черв'яка язик черепахи приваблює необережних рибок.

Небезпека не страшна

У разі небезпеки каракатиця випускає хмаринку їдкої рідини, схожої на чорнило. Вода забарвлюється в темний колір, і це відлякує хижака. А каракатиця тим часом встигає втекти.

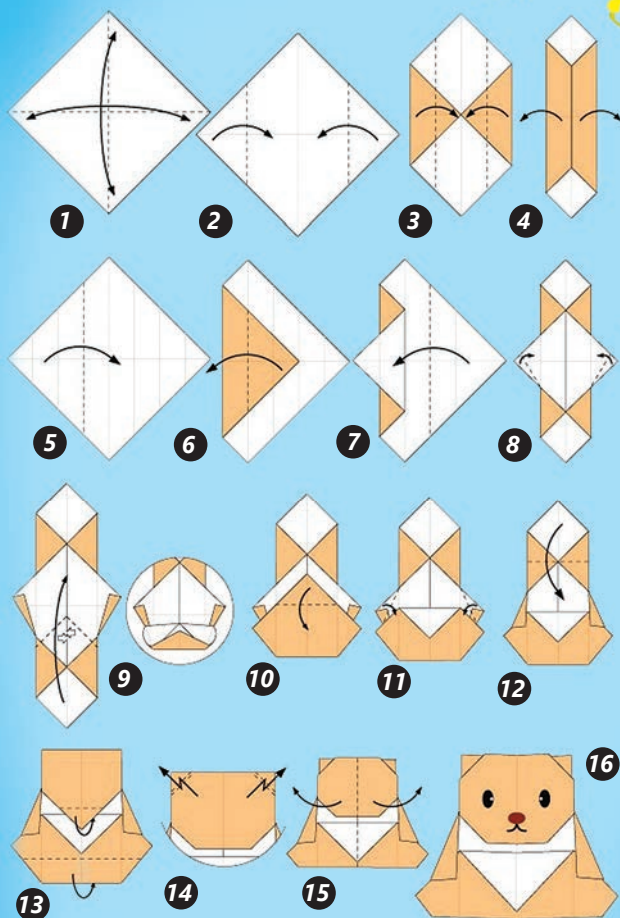
Як виростити перлину?

Перли утворюються всередині черепашок двостулкових молюсків – перлівниць. Якщо між їхніми стулками опиниться піщинка, молюск обволікає її гладеньким перламутром, перетворюючи на перлину.

Аристократи моря

У давнину вважали, що у знатних людей, аристократів, блакитна кров. Звичайно, це вимисел. А от в «аристократів моря» – восьминогів, каракатиць – насправді блакитна кров.

ПІДБЕРИ ТІНЬ.

Виготовимо хом'ячка.

МИЛЛИОНЫ ПОМОЩНИКОВ
ДЛЯ ТВОЕЙ КОЖИ

У нашей кожи есть более четырех миллионов помощников, которые информируют мозг о том, что ты дотронулся до чего-то или кто-то дотронулся до тебя. Именно благодаря им ты чувствуешь, что прикоснулся к чему-то холодному или горячему, или испытываешь боль, например, когда порежешься. Эти помощники называются осязательными рецепторами. Их особенно много на языке, губах, подушечках пальцев. Их работа — воспринимать и передавать сигналы в мозг, который в ответ посылает телу команду о том, что ему следует делать. Например, если ты пьешь воду со льдом и кусочек льда попадает тебе в рот, ты

начинаешь передвигать его языком из стороны в сторону, а если ты дотронулся до горячей сковороды, тут же отдергиваешь руку. Но иногда способность осязать снижается, например, в случае заболевания диабетом. Из-за высокого содержания сахара в крови кожа теряет чувствительность, поэтому человек может не заметить, что поранился, пока ему об этом не скажут, а это опасно. Кожа — самый большой орган человеческого тела, и, как ты понимаешь, о ней надо заботиться. Ей необходимо полноценное питание: фрукты, овощи, злаки, следует сократить употребление сахара и жиров. Береги свои четыре миллиона осязательных рецепторов, чтобы они никогда не подводили тебя.

Веселый English

FURNITURE МЕБЕЛЬ

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и запомни
новые слова.

a bookcase [буккейс] –
книжный шкаф

a desk [дэск] –
парта

an armchair [а:мчэа] –
кресло

a sofa [соуфа] – диван

a stool [сту:л] –
табуретка

a table [тэйбл] –
стол

a chair [чэа] – стул

a cupboard [капбо:д] – шкаф
(кухонный)

a bed [бэд] –
кровать

a wardrobe [во:дройб] –
шкаф

TASK 2

Spell and write. Произнеси по
буквам и напиши.

A P U B
D O C R

D E
B

B E T
A L

R I C H

S O A E
C K O B

A H R C
R I M A

F O S
A

S K D
E

T O O L S

W D B A
E R O R

TASK 3

Search for the words.
Найди необходимые слова.

D	J	S	H	G	D	B	W	D	M
W	A	R	D	R	O	B	E	L	M
W	Q	K	N	B	T	A	B	L	E
C	U	P	B	O	A	R	D	B	W
I	M	Y	F	O	L	M	U	L	C
X	D	E	S	K	V	C	O	U	H
B	B	D	O	C	T	H	M	U	A
N	S	O	F	A	W	A	Y	L	I
F	S	W	F	S	B	I	P	F	R
B	E	D	S	E	Z	R	R	Z	L

armchair
bed
bookcase

chair
cupboard
desk

sofa
table
wardrobe

TASK 4

Circle the correct word. Write about your room, choosing your own variant
and using new words. Обведи необходимое слово. Напиши о своей комна-
те, подчеркнув нужный вариант и используя новые слова.

sofa
armchair
desk

cupboard
stool
chair

chair
sofa
bookcase

bed
desk
armchair

wardrobe
armchair
stool

bookcase
cupboard
bed

table
bed
desk

wardrobe
chair
bookcase

chair
sofa
bookcase

cupboard
bed
table

table
bookcase
desk

cupboard
bed
wardrobe

table
chair
desk

cupboard
stool
armchair

armchair
stool
wardrobe

chair
bed
sofa

armchair
stool
desk

table
bed
sofa

bookcase
wardrobe
desk

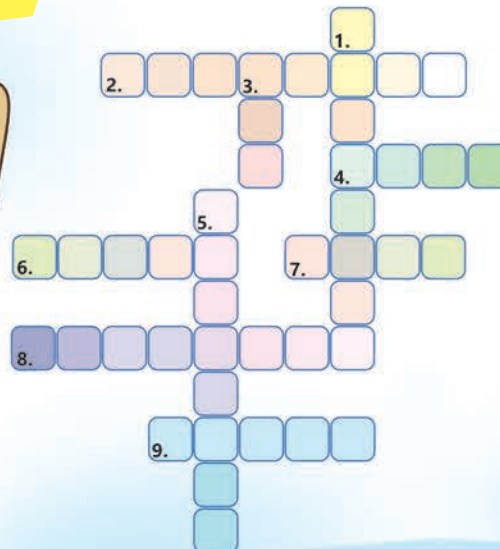

cupboard
table
sofa

We live in a _____
(house/flat).
My room is _____
(big/small).
There are _____
_____ in my room.

TASK 5

Do the crossword.
Реши кроссворд.

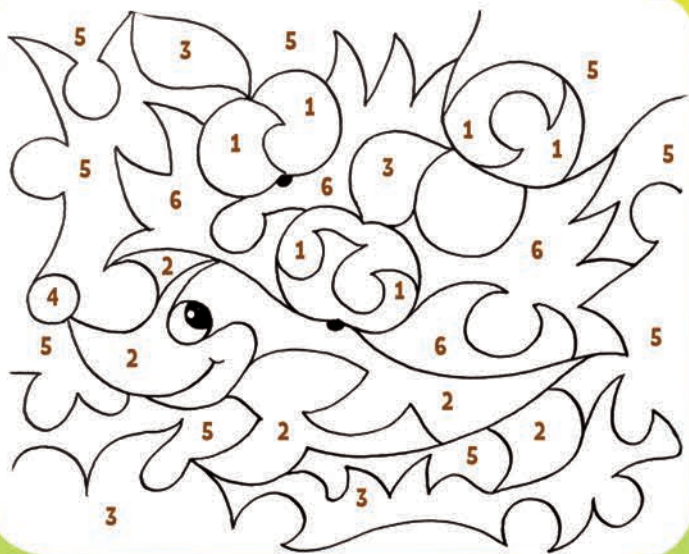
DOWN

ACROSS

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

- 1 -красный 2 -зеленый 3 -голубой
4 -желтый 5 -черный 6 -коричневый

ЗНАЙДИ ЗАЙЦЕ.

Помоги ёжику собрать все упавшие яблоки и вернуться обратно в лес.

Запахи, радующие сердце

Ранним утром Полина сидела на скамейке на пустой автобусной остановке. Ей было одиноко и грустно. Три месяца назад ее мама умерла, а папа теперь был очень занят двумя ее младшими братьями. Занятия в школе начались две недели назад, и учеба шла плохо. Полина вспомнила, как мама учила ее: чтобы прогнать грусть, надо молиться Иисусу. Так она и сделала. Единственное, о чем девочка просила, чтобы Иисус убрал хоть немного грусти из ее жизни.

Рядом с Полиной присела женщина. Ее лицо было добрым, а пахло от нее лимоном и мятой. Из сумки она достала ломоть хлеба с сухофруктами,

от которого исходил запах свежей выпечки. Она с улыбкой обратилась к девочке: «Полина, я твоя новая соседка. Меня зовут Галина. Вчера твой младший брат сказал мне, как тебя зовут, и о твоей маме тоже рассказал. Мы с мужем живем вдвоем, потому что наш маленький сын умер год назад. Поэтому я понимаю, что ты чувствуешь. Я испекла этот хлеб специально для тебя и твоих братьев, потому что знаю, что вы иногда уходите в школу без завтрака. Возьми этот кусок. Хочешь – съешь сейчас, хочешь – потом. Надеюсь, тебе понравится. Если тебе что-нибудь будет нужно, заходи ко мне». Девочка едва успела сказать соседке «спасибо», как

пришел автобус. Полина села в него и посмотрела через окно, как женщина помахала ей рукой. Губы девочки расплылись в невольной улыбке. Бог ответил на ее молитву намного раньше, чем она ее произнесла.

Вечером Полина рассказала о встрече папе и попросила помочь ей написать записку с благодарностью. В записке говорилось: «Я запомню ваш запах – запах лимона и мяты, и, конечно, запах свежеспеченного хлеба. А больше всего я запомню вашу дружелюбность. Все это обрадовало мое сердце сегодня утром – так Бог мне ответил на мою молитву. С уважением, Полина».

Награда за старание

Один человек с детства мечтал стать архитектором. Он вырос и осуществил свою мечту. Много лет он работал в одной строительной фирме, а когда состарился, сказал хозяину фирмы, что уже устал, болен и хочет уйти на пенсию. Хозяин фирмы очень сожалел об уходе лучшего архитектора, работавшего так хорошо столько лет, и он попросил его спроектировать последний дом. Закончив проект, архитектор мог уйти на пенсию. Он остался не слишком доволен такой просьбой, но чувство-

вал себя обязанным выполнить ее. Он нехотя согласился и решил, что будет работать вполсилы. Этот проект был худшим в его профессиональной карьере. Архитектор не заботился ни о качестве материалов, ни об удобстве, не следил за работами. Даже рабочие были удивлены таким небрежным отношением. Когда строительство было окончено, архитектор позвал хозяина фирмы. Принимая дом, тот обошел его, а потом вручил ключи архитектору и сказал: «Это мой подарок вам

и вашей семье в благодарность за безупречную работу в течение всего этого времени. Этот дом вы строили для себя».

Архитектор был готов провалиться сквозь землю от стыда и досады. Если бы он только знал, что дом предназначался ему, он бы старался как никогда. Но было уже поздно...

Все, что ты делаешь сейчас, – часть твоего будущего. Если ты стараешься, тебя ждет награда. Если все делаешь кое-как, то и последствия будут соответствующими.

Загадки

Узнать его нам просто,
Узнать его легко:
Высокого он роста
И видит далеко.

Голодная – мычит,
Сытая – жуёт,
Всем ребятам
Молоко даёт.

Зимой беленький,
А летом серенький.
Никого не обижает,
А всех сам боится.

Лежала между ёлками
Подушечка с иголками.
Тихонечко лежала,
Потом вдруг убежала.

Есть на речках лесорубы
В серебристо-бурых шубах.
Из деревьев, веток, глины
Строят прочные плотины.

Всю жизнь ношу я два горба,
Имею два желудка!
Но каждый горб – не горб, амбар!
Еды в них на семь суток!

Хожу в пушистой шубе,
Живу в густом лесу.
В дупле на старом дубе
Орешки я грызу.

Что за зверь со мной играет?
Не мычит, не ржет, не лает,
Нападает на клубки,
Прячет в лапки коготки!

Роет, роет,
Ход подземный строит,
Роет, строит ловко
Спальню и кладовку.

СТРАУС

Страус известен как самая большая птица. Его рост может достигать трех метров, а вес – 200 кг. Мозг страуса размером меньше, чем его глаз. Из-за этого многие думают, что это глупая птица. Даже Библия говорит, что Бог не дал страусам ни мудрости, ни рассудительности. «Потому что Бог не дал ему мудрости и не уделил ему смысла» (Иов 39:17). Страусы откладывают яйца в песок и не беспокоятся о

том, что те могут оказаться раздавленными. Эти птицы грубо обходятся с только что вылупившимися птенцами, как будто это не их дети. Также можно наблюдать страусов, которые целый день ничего не делают, топчась на одном месте без видимой причины. Но у страуса отличные **зрение и слух**, которые позволяют ему заметить опасность намного раньше, чем это могут сделать другие животные.

Такий розмір тіла важко підняти в небо, що страусові і не потрібно – літати він не може. Незважаючи на свою назву, африканський страус мешкає не тільки в Африці, але і на Близькому Сході.

У страуса найбільші очі серед усіх наземних істот. Цікаво, що розмір його мозку менший за розмір очей.

Мало хто не знає, що страуси – лідери з бігу серед птахів. Вони здатні розвивати швидкість до 70 км/год. Але це ще не все – вони можуть різко змінювати напрямок без уповільнення, що дозволяє їм відірватися від погоні. Страусенята в місячному віці вже здатні обігнати багатьох тварин у світі, адже вони бігають зі швидкістю до 50 км/год.

Довжина кроку страуса при бігу сягає 4 м завдовжки. Багато в чому це визначає його швидкість, адже він витрачає значно менше часу на перестановку лап, ніж багато інших нелітаючих птахів.

Основною їжею страусів є рослини, однак вони можуть харчуватися і комахами, рептиліями, гризунами. Щоб перетравлювати жорстку їжу, вони ковтають дрібні камені та шматки дерева.

Страуси не тільки великі, а й дуже сильні. Цей птах своїми лапами може серйозно поранити. Також страуси становлять загрозу і для людей, якщо останні проявили агресію. До речі, страуси досить сильні, щоб витримати вагу людини. Тому на них можна кататися верхи. Правда, для цього краще вибрати дорослу особину.

Занурення голови страуса в пісок – це омана. У природі ці птахи ніколи так не поведуться. Однак вони можуть притиснути голову до землі, щоб стати менш помітними або відпочити після тривалого бігу.

Ящерицы

В Австралии можно часто видеть маленькую, пестренькую ящерицу, которая ловко и проворно взбирается на деревья, прячется в их листве, заползает в дома людей... Иногда такими бывает покрыт весь потолок в хижинах бедняков.

Заняв позицию на высоком месте, ящерица ищет глазами добычу и, когда видит, что все спокойно, спускается вниз и нападает. Но если вдруг обнаружит, что какой-то другой зверек тоже нацелился на ту же добычу, она отбрасывает свой хвост и быстро убегает обратно по стволу дерева в его листву. Зверек видит только дергающийся на песке хвост ящерицы, а ее самой и след простыл.

Иногда эти ящерицы оставляют хвосты и до того, как кто-нибудь нападет на них. При первом признаке опасности они уже отбрасывают хвосты и бегут от врага. Пока тот возится с хвостами на земле, ящерицы спокойно отдыхают на высоком дереве.

Нужно сказать, что это происходит для них не совсем безболезненно, потому что хвост у ящерицы служит как опорой для тела, так и его рулем, но со временем у нее отрастает новый хвост, так что ощущение утраты у нее временное.

Людей эти ящерицы совсем не боятся и заползают в хижины, ползают по стенам и потолку, не принося никакого вреда,

да и поймать их трудно, слишком уж они быстры и увертливы. Когда один миссионер однажды попытался поймать такую ящерицу, прыгнув на целую стаю, то обнаружил, что держит в руках кучу хвостов, а ящерицы не было ни одной, все успели исчезнуть, оставив «охотнику» свои хвосты.

У ящерицы хвост не только опора и руль, но и склад жира, как у верблюда горб. Когда пищи много, ящерица откладывает жир в хвосте на «черный день», но так как жизнь для нее все же дороже хвоста, она отбрасывает его, отказываясь от такого важного и нужного члена тела ради спасения жизни.

Винахідлива ящірка

У ящірок-геконів відсутні повіки, тому вони змушені періодично змочувати спеціальну прозору мембрану на очах своїм язиком. А перепончастоліпні гекони, що мешкають у пустелях Намібії, використовують цю особливість для того, щоб ... втамувати спрагу. Майже щоранку на дюни тут опускається туман, після якого на очах ящірки конденсується рідина. Потім гекон її злизує, щоб напиться.

ГІГАНТСЬКА ящірка

Середня довжина самців комодського варана, який також називається гігантським вараном і живе в Індонезії, становить 2,25 м, а маса – приблизно 159 кг. Живе він на невеликому острові Комодо площею всього 494 кв.км і декількох прилеглих островах.

Агресивна ящірка

Перлинна ящірка може досягати майже метрової довжини, що, погодьтеся, зовсім немало для ящірки! При небезпеці вона не завжди тікає і в битвах з кішками та собаками нерідко виходить переможницею. Утім, і людині вона може нанести досить сильні подряпини своїми гострими кігтями і міцними щелепами. З людиною вона вступає в бій лише в крайньому випадку, зазвичай при наближенні людей вона намагається сховатися в дупло, яке служить їй будинком. Живе перлинна ящірка на півдні Європи і на північному заході Африки.

Віка Кот

Войтович Ярослав

Борисова Луїза

Кот Ліда

Корнелюк Матвій

Самар Артем

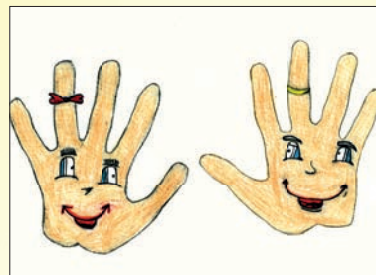
Коваль Тоня

Федорчук Анастасія

Ращупкін Станіслав

Чухраль Адріан

Усманова Дар'я

Омельченко Ілона

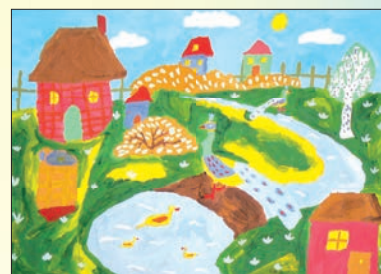
Гусак Інна

Колош Еріка

Коваль Аліна

Силко Аліна

Вечірні історії

Пн - Пт
20:50

Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA
телеканал Надія

Вазняк Марта

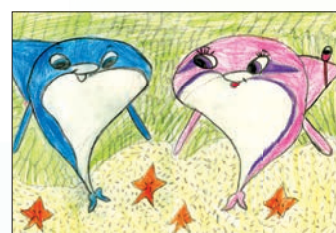
Колош Полліанна

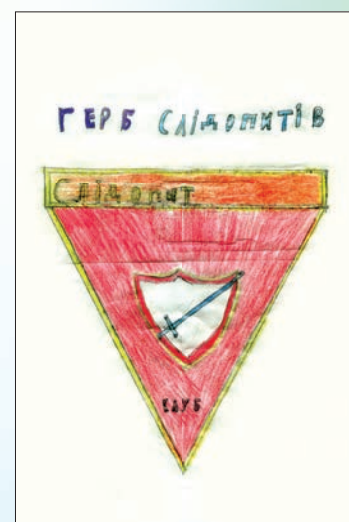
Каліушко Каріна

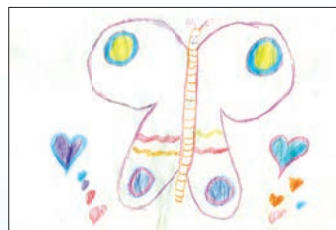
Алваш Адам

Кіореску Анастасія

Пилипчук Іван

Поліщук Ірина

Федотова Ліза

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали: Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua